

Rouwhulde – de heer Yvon Harmegnies

De **voorzitter** (*voor de staande vergadering*): Beste collega's, met leedwezen hebben wij kennisgenomen van het overlijden, op zaterdag 23 november 2013, van de heer Yvon Harmegnies, erevoorzitter van het College van quaestoren van onze Assemblee.

Yvon Harmegnies werd op 15 juli 1943 geboren in Dour, in de provincie Henegouwen. Al in zijn jeugdjaren was hij actief in een groot aantal socioculturele verenigingen.

Zo was hij stichter en directeur van het jeugdhuis in Dour. Hij werd lid van de commissie Jeugd van de federatie van socialistische mutualiteiten, nationaal verantwoordelijke van de "Maisons de Jeunes", secretaris-generaal van de "Union socialiste européenne des mouvements socioculturels et de loisirs", en ondervoorzitter van het "Comité pour les relations internationales de jeunesse" van de Franse Gemeenschap.

Na zijn studie voor onderwijzer en regent lichamelijke opvoeding werkte Yvon Harmegnies van 1966 tot 1977 als onderwijzer.

Na de verkiezingen van 8 november 1981 werd hij voor het arrondissement Bergen verkozen in onze Assemblee. Hij was 36 jaar toen hij als verkozene zijn intrede deed in het Paleis der Natie, waar zijn oom, Hyacinthe Harmegnies, net als hijzelf een socialist, meer dan dertig jaar lang als senator had gezeteld. Yvon Harmegnies was Kamerlid van 1981 tot 2003 en van 2005 tot 2007.

Van 1988 tot 1993 fungeerde hij als secretaris van de Kamer, en daarna werd hij quaestor. Hij was voorzitter van het College van quaestoren van 1999 tot 2003. Zo droeg hij bij aan de harmonieuze werking van onze Assemblee, zowel wat de infrastructuur betreft als op het vlak van het personeel, wat de Kamerleden in staat stelt hun mandaat in de best mogelijke omstandigheden uit te oefenen.

Yvon Harmegnies was ook lid van diverse internationale interparlementaire instellingen, zoals de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa en de Assemblee van de West-Europese Unie. Internationaal was hij echter vooral bekend als voorzitter van de Belgische delegatie bij de Parlementaire Assemblee van de NAVO.

Hij is zich altijd blijven interesseren voor de internationale betrekkingen. Zo reisde hij, als man van de daad die concreet actie wilde ondernemen op het terrein, in 1990 voor rekening van zijn partij naar Rwanda. Daarbij was de veiligheid van onze landgenoten zijn grootste zorg, los van de informatie die men toen had over de zeer complexe, verwarde en dramatische situatie in die tijd.

Maar Yvon Harmegnies is zijn eerste passie nooit vergeten. Hij is actief gebleven in de lokale politiek in Dour, en was lid van de OCMW-raad, gemeenteraadslid en schepen, en uiteindelijk, van 2001 tot 2006, burgemeester van zijn geboortedorp. Hij had oog voor wat er leefde in zijn streek, en bekommerde zich om de kansarmen en minstbedeelden.

Onze gewezen collega was een vrijmoedig, eenvoudig en spontaan man, trouw aan zijn opvattingen en een trouwe vriend, loyaal in zijn handelen. Hij had steeds gehoor voor zijn vrienden en zijn medeburgers, zowel in voor- als in tegenspoed.

Yvon Harmegnies was ook een man van de praktijk, een man van zijn streek ook, een militant die er trots op was een Borain te zijn, wiens politieke strijd altijd bezielde werd door de oprechte zorg voor de armsten.

Namens de Kamer van volksvertegenwoordigers heb ik zijn zoon Olivier mijn innige deelneming betuigd.

Eerste minister **Elio Di Rupo** (*Frans*): In naam van de regering breng ik hulde aan deze belangrijke figuur uit het Belgische parlementaire bedrijf van de jongste dertig jaar. Yvon Harmegnies is op 23 november overleden, na een leven ten dienste van zijn politieke ideaal.

Yvon Harmegnies heeft 26 jaar in deze Kamer gezeteld. Hij was er zeer actief. Onder meer in zijn ambt van quaestor was hij zeer begaan met de goede werking van deze instelling. Hij was ook zeer betrokken op het internationaal toneel. Hij laat dan ook uitstekende herinneringen na bij de Raad van Europa, de NAVO en de West-Europese Unie.

Beste collega's, ik heb Yvon goed gekend, omdat wij uit dezelfde streek afkomstig waren en lid waren van dezelfde partij. Yvon Harmegnies was zeer gehecht aan zijn gemeente Dour en aan zijn streek. Heel zijn leven heeft hij zich ingezet om de levenskwaliteit, de werkgelegenheid en de perspectieven voor de burgers, en met name de jongeren, in de regio te verbeteren. Hij was zeer actief in jeugdverenigingen en werd later zelf onderwijzer. Hij wilde dat elke jongere een degelijke opleiding zou krijgen en zo het beste uit zichzelf zou kunnen halen. Yvon Harmegnies bleef dan ook tot het einde toe een voorvechter van onderwijs en cultuur, en de pleitbezorger van de jeugd. Hij laat een grote leegte achter en zal door velen gemist worden. In Dour en omstreken zijn velen bedroefd over zijn heengaan. Die afflictie is een eerbetoon aan de edelmoedigheid en het levenswerk van een groot man.

Namens de federale regering en op persoonlijke titel heb ik zijn zoon Olivier en alle inwoners van Dour mijn innige deelneming betuigd.

De staande Kamer neemt een minuut stilte in acht.

